

Monedhat yjore

Na ishte njëherë një vajzë e vogël. Asaj i kishin vdekur babai edhe e ëma. Ajo ishte aq e varfër saqë nuk kishte edhe dhomë për të banuar, dhe asnjë shtrat për të fjetur dhe asgjë tjetër përveç rrobave në trup dhe një copëz bukë në dorë e cila ja mbante gjallë zemren e saj mëshirplotë. Ajo ishte e urtë dhe besimtare. Dhe ngaqë ajo nga të gjithë ndjehej e braktisur, me besim te Zoti, ajo kaloi nëpër një fushë. Aty ajo u takua me një plak, i cili tha: „Oh , me jep diçka të ha, unë kam shumë uri.” Ajo ja dhuroi plakut tërë kafshatën e bukës dhe i tha: „Zoti të bekoftë”,- dhe shkoi më tutje. Duke ecur ajo takoi një fëmijë i cili vajtonte dhe i tha asaj: „Mua është duke më ngirë koka nga të ftohtit, më dhuro të lutem diçka që ta mbuloj”. Çupëza e hoqi kësulën nga koka e saj dhe ia dha. Dhe kur ajo e bëri një copë rrugë, takoi përsëri një fëmijë, i cili s’kish jelek mbathur dhe ishte duke mërdhirë nga të ftohtët, ajo hoqi jelekun e saj dhe ia dhuroi atij. Përsëri më tutje erdhi aty njëri dhe iu lut që t’ja jepte fustanin dhe ajo ia dha nga vetja. Më në fund mbërriti tek një pyll, aty tashmë kishte rënë terri, aty erdhi një tjetër dhe e luti atë që tja jepte këmishën. Çupëza e urtë mendoi: „Tani është natë e errët, mua s’më sheh askush, kështu që unë mund t’ja jap këmishën. Dhe kështu ajo e hoqi edhe këmishën që e kishte dhe ja dha atij. Duke ndejtur kështu dhe duke mos patur asgjë me vete, filluan ndërkohë të bien njëherazi yje nga qielli dhe ata ishin monedha (talerë¹), të forta dhe të shëndritshme. S’kishte kaluar shumë kur ajo e fali këmishën e saj , e tani ajo kishte veshur një të re, që ishte me pëlhura nga më të mirat. Ajo i mbledhi të gjitha monedhat dhe kështu u bë e pasur për gjith jetën.

¹ Monedhë e vjetër gjermane